

De huidige generatie herinnert zich niet meer de Islamitische Staat die Islam implementeerde. En degenen die leefden tijdens de laatste jaren van de Islamitische Staat (Ottomaanse Khilafah), tegen wie het Westen zijn aanval had ingeleid, had in feite sporen van een staat meegemaakt die enkel overblijfselen van de Islamitische wetgeving bevatte. Het is daarom voor veel moslims erg moeilijk om de Islamitische regeringswijze in te beelden. Bovendien wordt bij de voorstelling van een Islamitische regeerwijze enkel de hedendaagse democratische regimes die de landen van de Moslims werd opgelegd als maatstaaf genomen.

Dit is niet het enige treurige kant van de kwestie. Een nog treurigere en moeilijkere taak is het veranderen van deze gedachtes die verleid zijn door de westerse cultuur. Het was deze westerse cultuur, het meest bekende wapen van het Westen die zij trok tegen de Islamitische Staat en haar hiermee verwonde en doodde. Vervolgens met dit wapen, druipend met bloed, wendde ze zich tot haar zonen en zei trots tot hen: "Ik heb jullie lijdende moeder gedood die verdiende gedood te worden vanwege haar slechte voorgedij en leiding. Ik heb voor jullie de manier van leven waarmee jullie gelukszaligheid en de geneugtes des levens zullen proeven". Toen boden ze aan de hand van de moordenaar te schudden wiens dolk nog steeds bevlekt was met het bloed van hun moeder. Dit, zoals gezegd wordt, is hetzelfde als wat de hyena doet met zijn prooi. Wanneer het zijn prooi in zijn vizier heeft, doet het alsof De prooi staat stil, overweldigd en verbaasd, en komt niet terug bij zinnen totdat ze een harde klap te verduren krijgt dat haar doet bloeden, of ze wordt meegenomen naar de vallei om opgegeten te worden.

Dus hoe kunnen dergelijke verleide gedachtes zich realiseren dat de giftige dolk, die hun moeder heeft gedood, dezelfde is die hun eigen levens en bestaan constant bedreigt, tenzij ze het van hun zelf verwijderen? De concepten zoals nationalisme, het scheiden van de religie van de staat en de anti-Islamitische begrippen die de moslims dragen, is juist het vergif dat deze Westerse cultuur heeft geïnjecteerd in hun aderen. Het hoofdstuk in dit boek dat de missionaire invasie uitlegt, bevat feiten en cijfers die duidelijk in detail de ware intenties van de moordenaar en de ware motieven achter de misdaad laten zien; in dit hoofdstuk worden de betekenissen en methoden die werden uitgevoerd, uiteengezet. Het enige doel was de verdelging van Islam, en het meest effectieve wapen was deze Westerse cultuur waar de missionarissen mee aan de haal gingen, beginnend met het snijden in de door hun gewilde slachtoffers.

De moslims waren onbewust van de potentiële gevaren van een dergelijke cultuur. Ze begonnen tegen te strubbelen en te vechten tegen de fysieke bezetting van hun landen, tegelijkertijd de Westerse cultuur acceptierend, wat de ware oorzaak was achter het ontstaan van de bezetting in hun landen. De treurige ironie is dat de moslims, tijdens het zogenaamde keren van de ruggen naar de buitenlander en het bevechten van de bezetting, ze het Westen met open armen verwelkomden en dronken van zijn gifbeker totdat ze ineens stortten en vermoeid, apathisch, en levenloos werden. Men zou denken dat ze oorlogsslachtoffers zijn, waar in de realiteit ze de slachtoffers waren van onwetendheid en slechte begeleiding.

Wat is het dat zij werkelijk zoeken? Een staat gebaseerd op iets anders dan Islam? Of verscheidene staten op Islamitisch grondgebied? Het Westen, sinds het een effectief regerende autoriteit is geworden, heeft hen reeds verschillende staten geschonken; en daarom hun list van het weghouden van Islam uit de regering vervolmaakt. Ze hebben moslimlanden verdeeld en de Islamitische wetgeving bij de moslims tot een onbelangrijke status gedegradeerd. Van tijd tot tijd maakte het Westen een nieuwe staat voor de moslims, en waren ze zelfs bereid hen meer te geven zolang ze maar de Westerse principes en concepten aanhielden.

De essentie van deze kwestie is niet het realiseren van verschillende staten in de gehele Islamitische wereld, maar één staat. En het is niet het realiseren van zomaar een staat, noch een staat die zichzelf Islamitisch noemt terwijl er een heerschappij is anders dan Allah (swt) bevolen heeft, noch een staat die zichzelf Islamitisch noemt en Islamitische wetten implementeert zonder het dragen van Islam via een op intellectueel gebaseerd leiderschap. Het cruciale punt van deze kwestie is niet het realiseren van dergelijke pseudo-Islamitische staten maar van één enkele staat die de Islamitische manier van leven, gebaseerd op de Islamitische 'aqidah zal doen hervatten. Een staat die Islam implementeert in een samenleving, nadat dit diep geworteld is geraakt in de harten en gedachten van de mensen en de Boodschap van Islam zou dragen naar de gehele wereld.

De Islamitische staat is geen droom, noch is het een hersenspinsel want ze heeft de geschiedenis voor meer dan 1300 jaren gedomineerd en beïnvloed. Ze is een realiteit er die altijd is geweest en altijd zal zijn. De vitale elementen van haar bestaan zijn te groot om te negeren of te bevechten door iets of iemand. De verlichte mensen hebben het geadopteerd en ze is de wens van de oemmah, die smacht de terugkeer van de glorie van Islam. De Islamitische staat is geen behoefte die men moet bevredigen maar een plicht die Allah (swt) heeft verordend voor de moslims en hen beveelt te volbrengen. Hij (swt) waarschuwd degene die deze plicht negeert voor een bestraffing die hem te wachten staat en belooft een beloning voor degene die deze plicht tracht te realiseren.

Hoe kunnen ze hun Heer tevreden stellen als de 'izzah in hun landen niet aan Allah (swt), noch Zijn Boodschapper (saw), noch de gelovigen toebehoort? Hoe kunnen ze veilig zijn voor Zijn (swt) bestraffing als ze geen Islamitische staat oprichten die haar militaire macht aanstelt, haar territorium verdedigt, Allah's (swt) wetten implementeert en regeert met wat Allah (swt) heeft geopenbaard? Daarom moeten de moslims een Islamitische staat oprichten want Islam heeft geen invloedrijk bestaan zonder haar en hun land zal geen Dar al Islam worden totdat het wordt geregeerd door wat Allah (swt) heeft geopenbaard.

De vestiging van de Islamitische staat is in geen geval een makkelijke onderneming. Het streven naar haar oprichting zou geen drijfveer moeten zijn voor valse opportunisten (die het doel hebben een positie in haar te verwerven). De weg is bedekt met doornen, vol met gevaren, obstakels en moeilijkheden; en niet te vergeten: de niet-islamitische cultuur, oppervlakkig denken en pro-Westerse regimes, die een geducht obstakel vormen. Degene die werkelijk het pad van de Islamitische oproep betreden om de Islamitische staat te herstellen, zouden zich moeten richten op het aannemen van de autoriteit om de Islamitische manier van leven in de moslimlanden te hervatten en de Boodschap van Islam over de wereld te verspreiden. Dit is waarom zij het delen van de autoriteit met iemand anders zouden (moeten) verwerpen, hoe groot de verleiding ook is. Zij zouden ook de absolute heerschappij (moeten) verwerpen, tenzij

zij in staat waren om Islam alomvattend, radicaal en direct te implementeren.

Tot slot is dit boek over de Islamitische staat niet bedoeld om haar geschiedenis te vertellen maar om uit te leggen hoe de Boodschapper van Allah (saw) de Islamitische staat heeft gevestigd, en om te laten zien hoe de ongelovige kolonialisten haar vernietigd hebben. Het laat zien hoe de moslims hun staat zouden moeten herstellen zodat het licht dat de wereld leidde in de meest duistere eeuwen, terugkeert om de mensheid wederom te verlichten.